

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ

Ordonanță de urgență a Guvernului privind transparența în domeniul lobby-ului și al reprezentării intereselor

Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

În prezent, legislația din România nu include o reglementare expresă privind activitatea de lobby. Deși au existat tentative în acest sens, niciuna dintre propunerile legislative inițiate de diverși parlamentari nu a fost finalizată.

Apoi, tentativele de reglementare a activității de lobby în România au apărut în contextul luptei împotriva corupției. Strategiile de luptă împotriva corupției adoptate în 2001 și 2004 menționează printre obiective elaborarea unui proiect de lege privind activitatea de lobby, precum și asigurarea transparenței în activitatea decizională.

Ulterior, în 2008 și 2011, accentul a fost pus mai ales pe transparența în activitatea decizională a autorităților publice, reglementarea activităților de lobby nemaifigurând ca obiectiv distinct sau menționat expres.

Astfel, în prezent, legislația din România nu include o reglementare expresă privind activitatea de lobby.

Deși au existat tentative în acest sens, niciuna dintre propunerile legislative nu a fost finalizată, respectiv: încă din anul 2000 au fost formulate 5 propuneri legislative în acest sens, una fiind clasată (Plx 323/27.06.2000), două fiind respinse (Plx 211/26.03.2001, Plx 638/26.10.2004) și două aflându-se încă în procedură legislativă la comisiile parlamentare (Plx 581/18.10.2010, PLx 739/05.12.2011); de asemenea, alte două propuneri legislative au fost înregistrate la Senat, una fiind clasată (Plx184/08.06.2000), iar cealaltă fiind respinsă de ambele Camere (L 482/17.06.2004).

Potrivit Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, autoritățile sunt obligate să sporească gradul de responsabilitate a administrației publice față de cetățean, să determine participarea activă a cetățenilor în procesul de luare a deciziilor administrative și să sporească gradul de transparență la nivelul întregii administrații publice.

În acest sens, legea stabilește proceduri pentru participarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite la luarea deciziilor la nivelul autorităților administrației publice. Potrivit art. 10 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, luarea deciziei constituie atributul exclusiv al autorității administrației publice, punctele de vedere exprimate de participanții la procesul de consultare publică având doar rol de recomandare.

Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a transpus această idee în cele 10 principii pentru transparență și integritate în lobby, respectiv obligația unei părți la un comportament integru este și obligația celeilalte părți de a respecta aceleași principii morale; obligația lobby-istului de a nu corupe decizia publică impune și obligația reprezentantului statului de a nu se lăsa corupt. Altfel spus, dacă se cere lobby-iștilor să fie onești în relația lor cu decidenții, atunci implicit se cere și decidenților să fie onești cu lobby-iștii - *Principiul 7 - „Țările trebuie să cultive o cultură a integrității în organizațiile publice și în procesele de decizie prin asigurarea de reguli și recomandări clare privind conduita reprezentanților statului.”*

La nivelul Uniunii Europene, codul de etică atașat Registrului de Transparență este completat de Codul de conduită pentru comisari (2011) și Codul pentru bun comportament administrativ ale Comisiei Europene (2000), Codul de conduită pentru membrii Parlamentului European (2012), Principiile serviciului public pentru EU Civil Service al Ombudsman-ului European.

În ceea ce privește sancțiunile pentru încălcarea prevederilor codurilor de etică, majoritatea documentelor existente la ora actuală nu menționează în mod explicit un cadru sancționator, chiar dacă există precizări cu privire la comportamentele inacceptabile. Pentru acele coduri de etică ce sunt atașate unui Registru de Transparență, sancțiunea invocată în toate documentele consultate este ostracizarea profesională, și anume înlăturarea organizației specializate în lobby, respectiv profesionistului în lobby din Registru. Codurile de etică îndeplinesc și un rol colateral eticii profesionale, și anume acela de a defini termenii utilizați pentru a descrie activitățile specifice. Acest aspect, are rolul de a clarifica termenul de „lobby” și până unde se înscrie conduita lobby-istului printre comportamentele corecte din punct de vedere moral atâta vreme cât nu există o lege care să facă acest lucru.

O democrație cu adevărat participativă impune extinderea proceselor decizionale cu privire la propriile interese generale de așa natură încât să includă și sfere din exteriorul guvernării naționale instituționalizate. Promovarea intereselor cetățenilor și grupurilor alcătuite de aceștia poate fi făcută direct sau prin reprezentanți desemnați în mod legitim. Reprezentarea intereselor constituie un mijloc de participare în cadrul democrației și poate avea fie obiectivul maximal al exercitării puterii politice în cadrul statului, precum în cazul partidelor politice, fie obiectivul mai modest al influențării deciziei politice, precum în cazul advocacy sau lobby.

Termenul de lobby a fost deseori folosit fie de către liderii politici, fie de către reprezentanții societății civile, cu înțelesul de influențare a deciziei politice. Acest lucru a trezit atât interesul politicianilor, cât și pe cel al societății civile, în explicarea corectă a conceptului de lobby, a rolului și a importanței lui într-o guvernare democratică și transparentă.

Activitatea de lobby trebuie înțeleasă ca modalitatea transparentă de influențare a deciziilor legislative și executive prin orice acțiuni care au scopul de a susține drepturi și interese legitime în promovarea, adoptarea, modificarea sau abrogarea unor acte normative ori administrative, de către autoritățile publice.

Reglementarea activității de lobby ar permite reprezentarea profesionistă a intereselor diverselor structuri ale societății civile în procesul legislativ, mai ales că instituția inițiativei cetățenești prevăzută în Constituție s-a dovedit că funcționează foarte anevoios.

Pe plan mondial se constată o diferență de abordare a raportului dintre interesul general și interesele particulare, între linia de gândire de factură empiric-pragmatică specifică spațiului anglo-saxon și raționalismul francez-continental.

Astfel, doctrina, relevă că modelul ideologic și constituțional francez, din care s-a inspirat și cel românesc, consideră interesul general ca fiind primordial. Titularul suveranității este națiunea, delegarea fiind atribuită reprezentanților aleși pentru exercitarea puterii politice, care devin purtătorii intereselor comune, orice interes particular nemaiavând justificare.

În cazul modelului american, pe primul plan sunt puse interesele particulare contrare, a căror luptă continuă și echilibru punctual asigură de fapt democrația.

În cadrul Uniunii Europene lobby-ul se desfășoară atât la nivel comunitar cât și la nivelul statelor membre:

- principalele ținte ale lobby-ului fiind Comisia Europeană, Consiliul European și Parlamentul European;
- Comisia Europeană are monopolul asupra adoptării deciziilor comunitare, pe baza unor proiecte, deci devine o arenă propice pentru reprezentarea diverselor interese;
- în ceea ce privește Consiliul există trei moduri de acțiuni de lobby asupra sa: în primul rând grupurile de interese fac lobby asupra delegațiilor naționale, al doilea mod este lobby-ul făcut asupra numeroaselor grupuri de lucru din cadrul Consiliului și al treilea mod este influențarea Consiliului direct de către guvernele țărilor membre;
- Parlamentul European atrage activități de lobby desfășurate asupra raportorilor și președinților diverselor comitete.

Sunt actualmente aproximativ 15.000 lobby-iști în Bruxelles (consultanți, avocați, asociații, corporații, etc) ce caută să influențeze procesul legislativ al Uniunii Europene.

Țările Europene în care lobby-ul a fost reglementat prin Lege sunt: Austria, Irlanda, Slovenia, Regatul Unit, Letonia, Polonia (2005), Lituania (2001) și Ungaria (2006). În toate aceste țări este necesară înregistrarea lobby-iștilor profesioniști.

Alte țări europene care au reglementări în acest domeniu sunt:

- **Austria** - cel mai relevant model, întrucât are un singur act normativ prin care să fie asigurată atât transparența decizională a autorităților publice, cât și transparența intereselor, activităților și actorilor relevanți pentru lobby.

Anexat Cea de-a 64-a lege federală: Legea privind transparența în domeniul lobby-ului și al reprezentării intereselor - legea lobby-ului și modificarea legii privind taxele judiciare (NR: GP XXIV RV 1465 AB 1832 S. 163. BR: 8747 AB 8749 S. 810.) - Cea de-a 64-a lege federală, prin care este adoptată o lege federală pentru asigurarea transparenței la valorificarea intereselor politice și economice (Legea privind transparența în domeniul lobby-ului și al reprezentării intereselor - legea lobby-ului) și prin care este modificată legea privind taxele judiciare.

- **Germania** - unde, conform reglementărilor Bundestag-ului, grupările de interese trebuie înregistrate într-un registru, cu publicarea anuală a listei;
- **Danemarca** - unde lobby-istii care își desfășoară activitatea în interiorul Folketing-ului trebuie să fie înregistrați și numele lor publicate.
- **Marea Britanie** lobby-ul se referă tradițional la încercările de influențare a unor membrii ai Parlamentului, de către colegii lor parlamentari sau de către organizații din afara Parlamentului. Activitatea de lobby a crescut continuu, un raport din 2007 estimând o valoare de 1.9 milioane lire sterline și 14.000 persoane angajate. Acest raport arată că există membrii ai Parlamentului abordați de peste 100 de ori pe săptămână de lobby-iști. Comitetul pentru Administrație Publică al Camerei Comunelor a făcut o cercetare asupra lobby-ului în interiorul instituției. În raportul prezentat în 2009 ei au arătat necesitatea unui registru al activităților de lobby, pentru o mai mare transparență a relațiilor dintre Parlament și interesele din afara acestuia. De asemenea raportul a arătat că autoreglementările activității de lobby sunt făcute necorespunzător, fără bază legală.
- **Franța** sistemul politic nu integrează aceste practici. Regulamentele de organizare și funcționare a Adunării Naționale și Senatului interzic constituirea în interiorul lor a grupărilor ce apără interesele particulare, locale sau profesionale și nu există un registru special pentru aceste grupări.

În România, după 1989, au existat diverse încercări de influențare a activității de legiferare și guvernare, în folosul cetățenilor, făcute de către organizațiile neguvernamentale. Aceste activități nu le putem numi lobby, în adevăratul sens al cuvântului, deoarece această activitate nu este legiferată.

Autoreglementarea activității de lobby în România a fost realizată de către Asociația Registrul Român de Lobby înființată ca o organizație neguvernamentală, apolitică, de drept privat,

nonprofit, și autonomă, cu scopul de a contribui la popularizarea și promovarea activității de lobby. Sistemul de autoreglementare inițiat de această asociație cuprinde (i) Codul de etică al practicienilor de lobby și advocacy, (ii) Registrul de Transparență a activităților de lobby și advocacy, (iii) Comisia de supraveghere a Registrului de Transparență.

Codul de Etică asigură orientări de bază și standarde pentru conduita reprezentanților grupurilor de interese, fiind destinat tuturor organizațiilor care desfășoară activități de lobby și advocacy și care doresc să se înregistreze în Registrul de Transparență. Reprezentanții grupurilor de interese care aderă la Cod, trebuie să aplice principiile de transparență, onestitate, integritate și profesionalism, în conformitate cu așteptările legitime ale cetățenilor și ale altor părți interesate.

Registrul de Transparență din România este o replică a Registrului de Transparență comun al Parlamentului European și al Comisiei Europene. Registrul este menținut de Comisia de Supraveghere și a fost creat ca o bază de date deschisă tuturor organizațiilor și persoanelor ce desfășoară activități de lobby și advocacy. Obiectivul creării sale a fost transparentizarea proceselor de influențare, precum și promovarea unei cooperări mai eficiente între factorii de decizie și cei care doresc să influențeze deciziile. Astfel, după acumularea unui volum semnificativ de înregistrări în Registru, se vor face demersurile necesare împărtășirii acestuia cu instituțiile publice (Parlament, Guvern, Ministere), pentru acreditarea automată a celor înregistrați în cadrul acestor instituții.

Comisia de Supraveghere a Registrului a fost înființată în scopul de a eficientiza și îmbunătăți Registrul de Transparență, de a promova bune practici în activitățile de lobby și advocacy și de a supraveghea aplicarea Codului de Etică la care aderă companiile, organizațiile și persoanele înscrise în Registru. Deciziile Comisiei sunt obligatorii pentru persoanele, companiile și organizațiile înscrise în Registrul de Transparență.

La nivel de practică trebuie precizat însă și faptul că Asociația Registrul Român de Lobby (ARRL) are doar 12 membri cu drepturi depline și 3 membri susținători, iar Registrul de Transparență al Activităților de Lobby și Advocacy, pe care ARRL l-a dezvoltat ca o măsură de autoreglementare, nu depășește 50 de înregistrări, persoane fizice, firme, organizații nonguvernamentale, camere de comerț, sindicate sau patronate. Ca atare, Codul de etică al ARRL nu se poate aplica decât în cazul unui număr extrem de restrâns de organizații și profesioniști care declară deschis că se ocupă cu activitatea de lobby.

Potrivit Programului de Guvernare 2018-2020, adoptat prin *Hotărârea Parlamentului nr. 1/2018 pentru acordarea încrederii Guvernului*, se menționează în Capitolul *POLITICI PUBLICE PRIVIND IMM*: „11. Adoptarea Legii lobby-ului, astfel încât mediul de afaceri să nu mai fie organizat în cercuri, unele mai apropiate de centrele de putere, iar altele dezavantajate.”

Transparența este necesară pentru a asigura o funcționare corespunzătoare a autorităților publice și a procesului de luare a

	deciziilor la nivelul acestora, astfel încât instituțiile statului să își păstreze legitimitatea și reprezentativitatea, iar influențarea proceselor decizionale să fie teoretic posibilă în condiții de egalitate. Pentru a evita riscul ca procesul de influențare a deciziilor autorităților publice să fie dominat doar de unele grupuri de interese sau, și mai grav, să fie transparent doar în privința acelor grupuri de interese care se declară voluntar, cu omiterea celor care doresc să rămână ascunse, trebuie elaborat actul normativ. Dat fiind că fenomenul de lobby există în România ca în multe alte state și produce consecințe, uneori durabile, pentru a evita riscul ca procesul de influențare a deciziilor autorităților publice să fie dominat doar de unele grupuri de interese sau, și mai grav, ca el să fie transparent doar în privința acelor grupuri de interese care se declară voluntar cu omiterea celor care doresc să rămână oculte, foarte probabil el trebuie recunoscut și la nivel normativ. Prin urmare, o mai mare transparență în activitățile de lobby poate responsabiliza și mai mult actorii politici și restabili încrederea publicului în funcționarea democratică a puterilor publice. Luând în considerare beneficiul public generat de faptul că reglementarea activității de lobby, sporește încrederea cetățenilor în instituțiile și în mecanismele democratice, devenind astfel deosebit de importantă atât pentru factorii de decizie politică, cât și pentru societatea civilă, elemente ce vizează interesul public general și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, este necesară adoptarea în regim de urgență a prezentului proiect de act normativ. Totodată, luând în considerare perioada lungă pe care o presupune procedura parlamentară, precum și faptul că prin introducerea de concepte noi specifice activității de lobby, care reflectă buna practică internațională precum și obligațiile de conduită și de înregistrare în asociere cu activitățile prin intermediul cărora se urmărește influențarea directă a activității de legiferare și a proceselor decizionale la nivelul administrației publice centrale și locale, este imperios necesar a se promova și adopta în regim de urgență prezentul proiect de act normativ.
2. Schimbări preconizate	Influențarea proceselor decizionale de la nivelul autorităților publice, respectiv activitatea de lobby, trebuie să respecte un set de reguli minimale pentru a nu deveni împovărătoare sau chiar nocivă pentru decidenți și a nu conduce la distorsionarea ori anihilarea democrației.

De aceea, asigurarea transparenței decizionale la nivelul autorităților publice impune cu necesitate și asigurarea transparenței activităților de lobby, indiferent că acest lucru este impus prin norme juridice adoptate de stat sau prin reguli de conduită stabilite de comun acord de către profesioniștii din domeniu.

Totodată, prin prezentul proiect de ordonanță de urgență se propun:

- definirea activității de lobby, a societăților de lobby, precum și a activității de lobby-ist și lobby-ist intern;
- înființarea Registrului de lobby și de reprezentare a intereselor, administrat de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalului Municipiului București;
- obligativitatea înregistrării;
- stabilirea sancțiunilor și a altor consecințe legale.

Prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență se vor produce următoarele schimbări:

- creșterea gradului de responsabilizare a autorităților publice cu privire la deciziile adoptate;
- creșterea transparenței actului decizional;
- creșterea gradului de implicare al cetățenilor în actul de decizie;
- evidențierea lobby-ului, ca activitate legală și necesară.

Principalele prevederi instituite:

Dispoziții generale

I. Definirea activității de lobby

Activitatea de lobby se referă la orice contact organizat și structurat cu reprezentanți publici pentru exercitarea unei influențe în interesul unui client în sensul art.1 alin.(1) din prezenta ordonanță de urgență.

Reprezentarea intereselor de grup semnifică orice contact organizat și structurat cu reprezentanți publici pentru exercitarea unei influențe în sensul art. 1 alin. 1, în interesul grupurilor de interese.

II. Excepții

- a) **activitățile** reprezentanților publici în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, conform legii;
- b) activitățile unei persoane prin care aceasta valorifică propriile interese fără caracter antreprenorial;
- c) valorificarea unor drepturi sau reprezentarea intereselor unei părți sau a unei entități implicate în relații cu autoritățile administrative sau judiciare, în condițiile legii;
- d) consultanța juridică și reprezentarea realizată de către avocați, notari, agenți fiduciari și alte persoane autorizate în acest sens;
- e) valorificarea intereselor de politică externă în cadrul relațiilor diplomatice sau consulare;
- f) activitățile desfășurate la cererea unor reprezentanți publici.

	Obligații de înregistrare I. Înregistrare Se înființează Registrul de lobby și de reprezentare a intereselor, administrat de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalului Municipiului București, în care vor fi înregistrate: a) societățile de lobby (secțiunea A1), precum și atribuțiile acestora (secțiunea A2); b) societățile care angajează lobby-iști interni (secțiuneaB); c) grupurile de interese (secțiunea C). II. Raportare În termen de nouă luni de la încheierea exercițiului fiscal trebuie realizate următoarele tipuri de rapoarte: • pentru societățile de lobby: cifra de afaceri totală înregistrată pentru activitățile de lobby din exercițiul fiscal precedent împreună cu numărul de contracte de lobby. Imediat după încheierea unui contract de lobby, societățile de lobby vor înainta spre înregistrarea în secțiunea A1 a Registrului datele de identificare ale beneficiarului unui contract de lobby, precum și sarcinile și obiectivele convenite; o scurtă descriere a activităților profesionale sau comerciale și Codul de conduită; • pentru societățile care angajează lobby-iști interni: o declarație în care se indică cheltuielile cu activitățile de lobby care au depășit suma de 100 000 Euro în decursul exercițiului fiscal încheiat; • pentru organismele autonome și grupurile de interese: costurile estimate cu reprezentarea intereselor pentru exercițiul fiscal încheiat, estimate și confirmate de către experții contabili sau auditori ori de către un alt organ de control înființat prin statut sau lege. Avantajele oferite de crearea cadrului legislativ: • legea se aplică unui număr relativ mare de actori din zona influențării politicilor publice; • prin raportare la societățile de lobby, nivelul de raportare pentru cei înregistrați nu este împovărător și nici nu îngreunează activitățile de lobby.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Fenomenele și modificările din sectorul privat, nevoile acestuia, trebuie să genereze interes în sectorul public, care la rândul său, va avea tot timpul impact direct asupra proceselor din sectorul privat. Scopul principal însă, este acela ca aceste modificări și reacții, să aibă drept finalitate doar acțiuni constructive și benefice. De aceea, este indispensabilă acestui mecanism procedura de comunicare pozitivă. Ori, misiunea specialiștilor din domeniul afacerilor publice, lobby-iști, grupurilor de

	interese este tocmai aceasta, de a aduce la cunoștința factorilor de decizie acea informație necesară procesului de guvernare, de la nivelul sectorului privat. Astfel: - are efect benefic asupra transparenței actului decizional și participării active din partea societății civile la procesul decizional; - duce la schimbarea mentalității de abordare a raporturilor între emitenții deciziilor legislative și administrative și destinarii acestora, prin responsabilizarea autorităților publice și creșterea corespunzătoare a încrederii societății civile în procesul decizional, ca urmare a instituționalizării dialogului; - duce la creșterea eficienței în aplicarea deciziilor adoptate, rezultat al posibilității de cointerесare a celor ce le sunt adresate încă din stadiul de proiect; - duce la creșterea bazei de impozitare prin includerea în baza de impozitare a unei noi categorii de venituri, veniturile realizate din activitatea de lobby.
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	- asigură transparența activităților și a intereselor reprezentate prin intermediul unui control care, la nevoie, poate beneficia și de sancțiuni cu punere în aplicare prin mecanismele instituționalizate ale statului; - duce la intrarea în legalitate a demersurilor întreprinse de către mediul de afaceri în vederea influențării procesului decizional, potrivit propriilor interese; - duce la creșterea calității deciziilor adoptate, prin furnizarea profesionistă de informații decidenților, în domeniul asupra căruia se operează suplinindu-se astfel limitele cognitive ale decidenților.
2 ¹ . Impactul asupra sarcinilor administrative	Nu este cazul.
2 ² . Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Prin aspectele expuse mai sus, este cert faptul că prin tratamentul discriminatoriu al beneficiarilor, are de suferit extrem de mult sectorul întreprinderilor mici și mijlocii (IMM). Ori, într-o societate democratică, tocmai acest sector este cel care poate asigura dezvoltarea și menținerea unei economii de piață puternice și stabile. Activitatea de lobby este garantată de Constituție prin oferirea dreptului la libera exprimare. Odată ce acest drept de liberă exprimare devine sau poate deveni treptat o activitate generatoare de profituri, aceasta trebuie reglementată și controlată ca și orice altă activitate economică. Concluzionând, prin recunoașterea și reglementarea activității de lobby, se generează o practică, o profesie nouă.

	Acest lucru înseamnă companii noi înființate, locuri noi de muncă, venituri la bugetul statului sub formă de taxe și impozite. Astfel, această ordonanță de urgență este favorabilă dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii și îmbunătățirii mediului de afaceri pentru că răspunde nevoii de dezvoltare a unui sistem viabil de monitorizare și evaluare a procesului de inter-relaționare a sectorului public cu cel privat, ceea ce duce în final la creșterea productivității și calității serviciilor.					
3. Impactul social	În cazul în care un proiect normativ sau legislativ este elaborat doar la decizia organelor centrale, fără implicarea opiniei publice, procesul de implementare a acestuia va deveni unul anevoios, foarte îndelungat și exagerat de costisitor. În caz contrar, dacă se va asigura încă de la primele etape, coordonarea acestuia cu opinia publică și societatea civilă, atunci procesul de implementare va fi unul relativ scurt și fără impedimente sau costuri exagerate. Acceptarea ideii că există obligații morale pentru profesioniștii în lobby nu exclude existența unor obligații de aceeași factură de partea celor reprezentați și de partea decidenților. În cazul celor din urmă este cel mai ușor să înțelegem de ce există astfel de obligații morale: atât membrii Parlamentului, cât și reprezentanții guvernului și autorităților publice în genere trebuie să se supună unor constrângeri întrucât poziția pe care aceștia o ocupă are un impact major la nivelul societății, pentru că aceeași poziție poate influența comportamente instituționale și individuale în sensul contrar a ceea ce este dezirabil la nivel social, economic, politic etc. Astfel, prezenta ordonanță de urgență: - permite și facilitează participarea cetățenilor la guvernare și în procesul legislativ; - sporește încrederea cetățenilor în instituțiile și mecanismele democratice; - determină cunoașterea activităților publice de către cetățeni; - contribuie la îmbunătățirea imaginii instituțiilor publice în rândul cetățenilor; - contribuie la educația pentru democrație a cetățenilor.					
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
5. Alte informații	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
Secțiunea a 4-a <i>Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)</i>						
- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7

1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale: (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau a cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații	Nu este cazul					
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ (acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ): a) acte normative care se modifică sau se abrogă ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;	Nu sunt necesare acte normative suplimentare.					

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.		
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice: a) impact legislativ - prevederi de modificare și completare a cadrului normativ în domeniul achizițiilor publice, prevederi derogatorii; b) norme cu impact la nivel operațional/tehnic - sisteme electronice utilizate în desfășurarea procedurilor de achiziție publică, unități centralizate de achiziții publice, structură organizatorică internă a autorităților contractante.	Prezentul proiect de act normativ nu se referă la acest subiect.	
2. Conformitatea actului normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu există o legislație comunitară unitară în materie de lobby.	de
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.	
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.	
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.	
6. Alte informații	Nu este cazul	
Secțiunea a 6-a Consultări efectuate în vederea elaborării actului normativ		
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	În procesul de elaborare a prezentului act normativ au fost îndeplinite procedurile prevăzute de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională, cu modificările și completările ulterioare.	
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul actului normativ	Au fost selectate cele mai reprezentative organizații patronale în domeniul de referință.	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care actul normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedurile de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Au fost realizate în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedurile de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii	Au fost organizate întâlniri și mese rotunde la nivelul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat, în care s-au formulat observații cu	

Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	caracter general cu privire la abordarea cuprinsă în proiectul de act normativ.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ urmează a fi avizat de către Consiliul Legislativ, Consiliul Concurenței și Consiliul Economic și Social .
6. Alte informații	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 7-a
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Proiectul de act normativ a fost supus dezbaterii publice, potrivit dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, fiind afișat pe site-ul Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat. Astfel, au fost respectate prevederile legale privind consultarea publică pe pagina de internet a MMACA.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului, în urma implementării actului normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 8-a
Măsurile de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a actului normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau înființarea unor noi organisme sau extinderea componentelor instituțiilor existente	Nu sunt necesare măsuri suplimentare de punere în aplicare a actului normativ propus.
2. Alte informații	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

Având în vedere cele prezentate, în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, republicată, a fost elaborat prezentul proiect de Ordonanță de urgență privind transparența în domeniul lobby-ului și al reprezentării intereselor, pe care îl supunem spre aprobare.

MINISTRU PENTRU MEDIUL DE AFACERI, COMERȚ ȘI ANTREPRENORIAT

Ștefan-Radu OPREA



AVIZAT:

CONSILIUL CONCURENȚEI
PREȘEDINTE
Ct. Bogdan - Marius CHIRIȚOIU

MINISTERUL ECONOMIEI
MINISTRU
Dănuț ANDRUȘCĂ

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
MINISTRU
Teodor-Viorel MELEȘCANU

MINISTRUL DELEGAT PENTRU FONDURI
EUROPENE
Victor NEGREȘCU

MINISTRUL FINANȚELOR PUBLICE
MINISTRU
Eugen Orlando TEODOROVICI

MINISTERUL JUSTIȚIEI
MINISTRU
Tudorel TOADER